

З метою обліку безнадійної дебіторської заборгованості для цілей оподаткування податком на прибуток ПКУ передбачено окремі статті та підрозділи. Так, ст. 14 ПКУ [5] передбачено перелік критеріїв віднесення дебіторської заборгованості до безнадійної, серед яких основними є заборгованість за зобов'язаннями, за якими минув строк позовної давності; заборгованість суб'єктів господарювання, визнаних банкрутами або припинених як юридичної особи у зв'язку з їх ліквідацією; заборгованість, стягнення якої стало неможливим у зв'язку з дією форс-мажорних обставин, підтверджених у законодавчому порядку, тощо.

Таким чином, основними заходами щодо зменшення обсягів безнадійної заборгованості є контроль за співвідношенням дебіторської і кредиторської заборгованості; контроль за станом розрахунків за простроченими заборгованостями; створення резерву сумнівних боргів; виявлення простроченої дебіторської заборгованості покупців понад три місяці тощо.

Список використаних джерел:

1. Москалюк Г. О. Облік дебіторської заборгованості: навчальний посібник // Фінансовий облік-1 / за ред. В. Ф. Максимової. – Одеса: ОНЕУ, 2015. – С. 172-232.
2. Лисиця Т. Безнадійна заборгованість // Вісник. – 2018. – № 9 [Електроний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.visnuk.com.ua/ru/publication/100010780-beznadiyna-zaborgovanist-2>.
3. Положення про інвентаризацію активів та зобов'язань: Наказ МФУ № 879 від 02.09.2014.
4. П(С)БО 10 «Дебіторська заборгованість»: Наказ МФУ № 237 від 08.10.99.
5. Податковий кодекс України № 2755-VI від 02.12.2010.

Звіринська І. О., студентка
Медвінська Д. В., студентка
Науковий керівник: Пісоченко Т. С.,
к.е.н., асистент
кафедри обліку і оподаткування
Миколаївського національного аграрного
університету, м. Миколаїв, Україна

ПОРЯДОК ВІДОБРАЖЕННЯ В ОБЛІКУ РЕІМПОРТНИХ ОПЕРАЦІЙ

Реімпорт - це митний режим, відповідно до якого товари, що були вивезені або оформлені для вивезення за межі митної території України, випускаються у вільний обіг на митній території України зі звільненням від сплати митних платежів, встановлених законами України на імпорт цих товарів, та без застосування заходів нетарифного регулювання зовнішньоекономічної діяльності [1].

Відповідно до Митного кодексу України ст.. 78 передбачено, що митний режим реімпорту може бути застосований до товарів, що надходять на митну територію України, та до товарів, що зберігаються під митним контролем або поміщені в інший митний режим.

У митний режим реімпорту можуть бути поміщені такі товари:

1) що були вивезені за межі митної території України у митному режимі тимчасового вивезення та ввозяться на цю територію до завершення строку дії даного митного режиму у тому самому стані, в якому вони були вивезені, крім природних змін їх якісних або кількісних характеристик за нормальних умов транспортування та зберігання;

2) що були вивезені за межі митної території України у митному режимі переробки за межами митної території та ввозяться на цю територію до завершення строку дії цього митного режиму у тому самому стані, в якому вони були вивезені, крім природних змін їх якісних або кількісних характеристик за нормальних умов транспортування та зберігання;

3) що були поміщені у митний режим експорту і повертаються особі, яка їх експортувала, у зв'язку з невиконанням умов зовнішньоекономічного договору, якщо ці товари:

- повертаються на митну територію України у строк, що не перевищує шести місяців з дати вивезення їх за межі цієї території у митному режимі експорту;

- перебувають у такому самому стані, в якому вони оформлені у митний режим експорту, крім природних змін їх якісних або кількісних характеристик за нормальних умов транспортування, зберігання та використання (експлуатації), внаслідок якого були виявлені недоліки, що спричинили реімпорт товарів [1].

В бухгалтерському обліку дохід від реалізації товарів визнавався на дату переходу права власності на товар від продавця до покупця-нерезидента згідно з умовами зовнішньоекономічного договору. Факт виявлення неякісного товару підтверджується документально.

Вартість повернених покупцем-нерезидентом товарів відображають за дебетом субрахунку 704 «Вирахування з доходу» з кредитом 685 «Розрахунки з іншими кредиторами» (або 362 «Розрахунки з іноземними покупцями»). За кредитом субрахунку 704 відображається списання дебетових оборотів на рахунок 79 «Фінансові результати».

У звітному періоді повернення відображають за допомогою методу «сторно», не лише визнані раніше доходи, а й витрати щодо бракованого товару. Товари, повернені від покупця-нерезидента відображаються на дебеті субрахунку 902 «Собівартість реалізованих товарів» з кредитом 281 «Товари на складі» (методом «сторно»). Якщо продавець товару, який повертає товар у режимі реімпорту, є платником податку на прибуток, корегування здійснюються за правилами ведення бухгалтерського обліку [2].

Список використаних джерел

1. Митний кодекс України [Електронний ресурс] : кодекс від 01.06.2012 – Режим доступу : <https://pravo.uteka.ua/doc/mitnij-kodeks-Ukraini/Rozdil-V-MITNI-REZHIMI>
2. Реімпорт товару: облік та оподаткування [Електронний ресурс] / О. Водоп'янова // Електронний журнал «ДЕБЕТ-КРЕДИТ: бухгалтерські новини». – Режим доступу : <https://news.dtki.ua/taxation/pdv/57725>